

Naaa keik nisuggused faubad peowad Kohutust sama kinnitud. Ja teist wisi ei woi tallopoeg mitte ihalda, et Maad temma on.

Ei olle lmo melegi tulnud muud sugust mõttelda, ütles üks wanna perrenee, kes sedda kulis; sest nâme allati, kuida Perre, piddasjad ka-uwad ja tullewad — ikka ma jááb Moisa párrast. Loodama sepärast agga Jummala peále, ja katsume temma Sanna mõda ellada, et tullew Seisus meid wallatumaks ei te, ja wallatus ei petta ðonne meie kâest. Tulgo siis mis tahes: igga Moisawannem játtab hea melega omma maad, tõ ja makso wasto, meie kâtte, lapsest lapseni, ja meie ellame priskesti, keik Silonima tallopoiad, kui ühhe walla Mehhed, igga Moisawannemat austades, nago ellaksume temma al.

Nisuggused motted ja saanad lifusid ennamiste iggaúhhe Silonima-tallopoia südames ja siis, ja keik ootsid tassasse waimoga mis piddi tullema. Ning, kui aeg

kätte weres, et se, mis nende ueks Seisus-seks olli seátud, Würsti ennese nimme alla kirjotamissega sai kulu tund, önnistas igga-mees omma Würsti ja omma Moisawan-nemat, ja wandus isseenneses Jummala nimme jures, igga ülemale õigust tehha kelle al temma eddespiddised ellokâimised tullesid ollema. Ja nemmad, need sammad Silonima tallopoiad piddasid ka sedda kui Mehhed, ja remustasid omma Würsti meelt nenda, et ta mitte nende pôlve töst mist ei kahhet send; — ning ellasid sest aiaast nende kâskude járrel mis nende ja Moisawannematte wahhele vastastikko juhhata-misseks ollid seátud, nisugguses ühhemeelses nouus, et keik Silonima Nahva ellamisse viis parremaks jái.

